

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 8. Castitatis, & fidei calumnia ignibus purgata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

sè susceptas tulit, nulla ignis nota relicta. Nimirum vt innocentia sua esset defensio, offendit Deus, facilius esse, vestimenta castorum ab igne, quam corpora à libidine illaesa permanere. Cùm ergo, diuina gratia muniti hoc possint; libenter Deus prodigiosè illud facit. Simile quid narrat Ioan. Vasaus. Anno Dominicae Incarnationis 530. Toleti sub Amalarico Rege concilium celebratum est, cui praesuit Montanus: Qui, vt loquitur D. Isidorus, post Celsum fuit Toletana Sedis metropolitanus Episcopus, vita & eruditione clarus. Is antiquissima fidei relatione narratur, ad propulsandam coniugalis conuersationis infamiam, candentes prunas tam diu tenuisse veste, dum sacrum perageret, eoq; peracto, nec pruna ignem, nec vestis inuenta est amisisse decorem. Nimirum vbi homines fiunt hominum calumniatores, ibi vel elementa debent esse innocentiae testes.

§. VIII.

Castitatis, & fidei calumnia ignibus purgata.

Valde huic affine est, quod de Simplicio refert Gregorius Turonensis. Is Simplicius perpetuam cum vxore castitatem seruauerat. Electus autem in Episcopum, domi adhuc vxorem retinens, sororis loco fouebat.

Quem

Ioan. Vasaus in Chron. Hisp. ad An. 530. 10.

Vide & Sophron. in Prat. Spirit. cap. 114.

Greg. Turon. de gloria Confess. c. 76.

Quem suspicio non inuadit? & si ansam habet, non lacerat? Locus nullus tam sanctus est, quò non accedit; nullum tam sanctum tempus, quod non violat. Ipso igitur Natalis Domini die festo, ciues inter se, ex suspitione, temerè loquentes, virginis nomen profciderunt, iraque inflammati, talibus eam verbis aggressi sunt, qualibus hodie que sectarij Catholicos sacerdotes incescere solent: *Incredibile est, mulierem viro iunctam pollui non posse; sed nec vir poterit artubus mulieris iunctus à coitu abstinere.* Altè ea Virgini verba in cor descenderunt, neque potest castitas acerbiùs verberari, quàm calumnià impuritatis. Itaque commota iniuriæ grauitate Episcopum adiit æquali castitatis laude dignum, arculamque ferream tunc, vt fieri solet, ad hiemis rigorem temperandum gliscentibus prunis plenam penes se habens, accita famula, expansoque pallio, ardentes prunas effudit, ac ferè vnius horæ spatio tenens, tandem ita allocuta est maritum Pontificem: *Accipe & tu mitiorem solito ignem, nequaquam tuis velaminibus nociturum.* Suscepit veste suâ transfusos carbones, adhuc ignitos, Episcopus, nec ab igne quidquam adustum est, Quo miraculo
ita

ita capti sunt spectatores, vt illico, supra mille, sacro baptismo initiarentur; ita calumnia eam passis in honorem, eam facientibus cessit in salutem. Quòd si sunt, qui hæc talia ad innocentiam demonstrandam ignium miracula risu excipiant, tamquam fabulosa, meminerint, tres quoque pueros in fornacem ignis missos, vnde exierunt illæsi. Et congregati satrapa, & magistratus, & indices, & potentes regis, contemplabantur viros illos, quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corporibus eorum, & capillus capitis eorum non esset adustus, & sarabala eorum non fuissent immutata, & odor ignis non transisset per eos. Quis hæc dicet fabulosa? Si ergo Deus tunc innocentes in igne illæsos seruaui, cur nunc non possit? An non idem est Deus? Aut non æquè nunc potest calumniam passos honorare, atque olim? Enimverò in igne perinde seruare atque in aëre? Vel vnã adhuc dabo eiusmodi Salamandram. *Martianus Imp. ad S. aliquando Simeonem, habitum indutus idiotæ, religionis ergò venerat: vbi ob factum quoddam obstupuit, quod accidit duobus Episcopis inter se contententibus, Orthodoxo vno, Ariano altero. Arianus quidem dialecticus erat, Orthodoxus*

Dan. 3.
94.

Theodor.
lib. 2.

verò pius & fidelis. Proposuit is eam conditionem, ut relictis verborum concertationibus, rogam ignis ingrederentur: & sic ostenderent; utra sententia magis pia esset. Cùm autē Arianus conditionem eam accipere detrectaret, ipse Orthodoxus ignem ingressus è rogo differuit, & illasus servatus est. Quo prodigio ignis religionem illustravit, ne obscura esset, & à Catholico Arianum, tamquam scoriam ab auro seiunxit. Potuit igitur innocens Episcopus dicere: *Et liberaisti me à pressura flammæ, qua circumdedit me, & in medio ignis non sum astuatus.* Nemo putare debet vel tres illos pueros, vel hunc Præsulem à nulla calumnia, per flammam, fuisse purgatos: perinde est, immò plus est, si fides, quàm castitas alicuius, calumniam patiatur.

§. IX.

Luculenta meretricis calumnia, ingenti miraculo refutata.

Cæsarius
lib. 10.
c. 34.

Sed non omittam, etiam in hoc genere, purgatam flammis innocentiam, quæ docet, Confessarijs, quantumvis castissimis, cautissimè, cum feminis, præsertim leuioribus, aut suspectis esse colloquendum. Gerhungus Scholasticus Bonnensis, tempore Cæsarij, Parisijs absoluto studiorum suorum